

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.741 van 9 juli 1999

A. 69.574/XIII-903

In zake : **SCHEPPERS de BERGSTEIN** Catherine,
Universiteitslaan 57 bus 59
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Financiën.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 27 juni 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Catherine SCHEPPERS de BERGSTEIN de nietigverklaring vordert van de beslissing van 3 mei 1996 van de gewestelijk directeur der directe belastingen te Luik om de invordering van de belastingen ingekohierd op naam van haar gewezen echtgenoot voor de aanslagjaren 1991 en 1992 van de personenbelasting - gedeeltelijk te beperken;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 april 1999 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 mei 1999;

G e h o o r d h e t v e r s l a g v a n
de heer QUERTAINMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. VERCRUYSSSE, loco Mr. A. de le COURT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt en van de heer F. GROBELNY, inspecteur bij een belastingbestuur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1997;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 31 mei 1991 wordt de echtscheiding van verzoekster en haar echtgenoot uitgesproken.

2. Op 6 juni 1995 deelt de belastingontvanger van Geldenaken verzoekster mee dat haar gewezen echtgenoot, voor het aanslagjaar 1991 (inkomsten van

1990) toen hij feitelijk van haar gescheiden leefde, nog een aanslag verschuldigd is van 1.279.554 frank is en dat dit bedrag van haar zal worden gevorderd indien haar gewezen echtgenoot het verschuldigde bedrag niet betaalt.

Op 19 juni 1995 deelt dezelfde belastingontvanger verzoekster mee dat haar gewezen echtgenoot voor het aanslagjaar 1992 (inkomsten van 1991) nog een aanslag verschuldigd is van 778.756 frank is en dat dit bedrag van haar zal worden gevorderd ten belope van 5/12 indien de gewezen echtgenoot de verschuldigde som niet betaalt.

Als gevolg van die twee brieven ontvangt verzoekster op 21 juni 1995 twee aanmaningen tot betaling van de voormelde bedragen.

3. Op 6 juli 1995 stelt verzoekster bij de gewestelijk directeur van de invordering te Luik het bij artikel 394bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) ingevoerde beroep in. Ze verzoekt hem de invordering te willen uitstellen en haar een totale beperking van die invordering toe te staan. Ze geeft tevens te kennen dat ze zou willen vernemen "op welke gronden het bestuur heeft gesteund om de belasting vestigen".

Gelijklopend met dat beroep en op dezelfde dag dient verzoekster op grond van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur bij de Minister van Financiën een aanvraag in om inzage te krijgen van het fiscaal dossier van haar gewezen echtgenoot met betrekking tot de omstreden belastingen.

4. Gelet op het stilzwijgen van de verwerende partij in verband met de laatstgenoemde aanvraag, dient verzoekster op 26 september 1995 bij de Minister van

Financiën een verzoek in tot heroverweging van de beslissing, die geacht wordt negatief te zijn, omdat de aanvraag om inzage te krijgen van het dossier onbeantwoord blijft.

Op dezelfde dag dient zij de genoemde aanvraag in bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

Tijdens haar vergadering van 6 oktober 1995 brengt de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten een ongunstig advies uit.

5. Op 13 november 1995 gaat verzoekster ervan uit dat de aanvraag om inzage te krijgen van het fiscaal dossier van haar gewezen echtgenoot impliciet is afgewezen, wegens het verstrijken van de termijn waarover de Minister van Financiën beschikte om zich uit te spreken na de zogenaamde ontvangst van het advies van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

Het betreft de beweerdelijk negatieve beslissing die wordt bestreden in de zaak A. 67.078/XIII-873.

6. Op 3 mei 1996 beperkt de gewestelijk directeur van de invordering te Luik gedeeltelijk de invordering van de aanslagen die op naam van verzoeksters gewezen echtgenoot in het kohier zijn ingeschreven, als gevolg van het beroep dat verzoekster op 6 juli 1995 heeft ingesteld.

Het betreft de beslissing die thans wordt bestreden.

Overwegende dat er geen grond is om het verzoek tot samenvoeging van de zaken A. 67.078/XIII-873

en A. 69.574/XIII-903, door verzoekster geformuleerd, in te willigen, aangezien er geen voldoende samenhang bestaat tussen het eerste verzoekschrift, dat betrekking heeft op een beweerde schending van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het tweede verzoekschrift, dat is ingediend tegen een door de gewestelijk belastingdirecteur genomen beslissing, als gevolg van het uitoefenen van het beroep dat openstaat op grond van artikel 394bis van het WIB 92; dat beide verzoekschriften weliswaar betrekking hebben op hetzelfde fiscaal dossier, doch uit het onderwerp zelf ervan kan worden afgeleid dat daarmee de nietigverklaring wordt gevorderd van fundamenteel verschillende beslissingen, waarvan de eerste de impliciete beslissing is tot weigering om inzage te verlenen van een fiscaal dossier en de tweede een uitdrukkelijke beslissing tot gedeeltelijke beperking van de invordering van belastingen; dat daaruit blijkt dat het onderzoek en de behandeling van die twee zaken afzonderlijk kunnen geschieden zonder daarom tot oplossingen te leiden die onverenigbaar zouden kunnen zijn; dat erop dient te worden gewezen dat het bestuur bij voorbeeld de inzage van bepaalde stukken van een dossier zou kunnen weigeren wegens de bij de wet van 11 april 1994 opgelegde beperkingen, maar anderzijds ertoe gehouden zou kunnen zijn, wil ze de rechten van verdediging in acht nemen, om bepaalde stukken mee te delen of bepaalde stukken voor te leggen in het kader van een gerechtelijke procedure;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie tegen de auditeur-rapporteur inbrengt dat hij gevraagd heeft om het fiscaal dossier van verzoeksters gewezen echtgenoot toe te zenden en dat hij het bij het procesdossier heeft gevoegd, waardoor verzoekster aldus ter griffie van de Raad van State kennis kon nemen van een dossier waarvoor fiscale geheimhouding gold en waarvan het bestuur de inzage

geweigerd had; dat ze erop wijst dat de auditeur "zich hoe dan ook gemengd heeft in de uitoefening van het actieve bestuur door zelf te oordelen over verzoeksters recht van inzage van het fiscaal dossier van haar gewezen echtgenoot" en "zodoende zijn bevoegdheden te buiten is gegaan met schending van het beroepsgeheim waartoe het fiscaal bestuur is gehouden, en van de persoonlijke levenssfeer van (de gewezen echtgenoot) alsmede ten koste van de rechten van verdediging van de verwerende partij en van haar recht, zoals elke andere rechtspersoon dat heeft, op een billijk en onpartijdig proces"; dat ze daaruit afleidt dat "zulk een "accident" het vertrouwen dat elke partij bij een geschil moet hebben in de rechtscolleges die het geschil moeten beslechten, ernstig aan het wankelen kan brengen";

Overwegende dat het lid van het auditoraat dat is aangewezen om verslag uit te brengen, krachtens artikel 23, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, en krachtens de artikelen 12 en 16 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie, het recht heeft om van de administratieve overheid inzage te krijgen van alle stukken en inlichtingen met betrekking tot de zaken waarover de afdeling uitspraak moet doen; dat die onderzoeksbevoegdheid wordt gerechtvaardigd door de overweging dat de auditeur-rapporteur de gegrondheid van het beroep moet beoordelen en moet aangeven hoe het beroep zou worden beslecht indien hij de beslissing zou nemen; dat de auditeur-rapporteur in dit geval, door zich het fiscaal dossier van verzoeksters gewezen echtgenoot te laten toezenden en het bij het procesdossier te voegen, welk dossier zich niet bevond in het door de verwerende partij ingediende administratief dossier, de informatie van de Raad van State en van de partijen op

pertinente wijze heeft aangevuld en de onderzoeksopdracht die hij moet uitvoeren correct heeft vervuld;

Overwegende dat uit de laatste memorie die door de verwerende partij op 23 februari 1999 is ingediend, blijkt dat tegen de beslissing die de gewestelijk directeur der belastingen op 3 mei 1996 heeft genomen en die voor de Raad van State wordt bestreden in de onderhavige zaak, tevens op 10 juni 1996 beroep is ingesteld bij het hof van beroep te Brussel op grond van artikel 377 van het WIB 92 en dat het laatstgenoemde beroep nog steeds hangende is; dat uit dezelfde memorie blijkt dat verzoekster op 19 december 1995 eveneens een bezwaar heeft ingediend bij de gewestelijk belastingdirecteur te Namen op grond van artikel 366 van het WIB 92, dat dit bezwaar onontvankelijk is verklaard en dat verzoekster op 4 september 1996 bij het hof van beroep te Brussel beroep heeft ingesteld tegen de laatstgenoemde beslissing , welk beroep nog steeds hangende is;

Overwegende dat (het vroegere) artikel 377 van het WIB 92 het hof van beroep bevoegdheid verleent om uitspraak te doen over de beslissingen van de belastingdirecteurs genomen krachtens artikel 366 van hetzelfde Wetboek; dat er tevens op gewezen dient te worden dat de nieuwe wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen (Belgisch Staatsblad van 27 maart 1999) voortaan de echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd de mogelijkheid biedt een bezwaar in te dienen bij de belastingdirecteur die uitspraak doet als administratieve overheid en dat de beslissing van de directeur kan worden betwist voor de rechtbank van eerste aanleg, overeenkomstig artikel 375 (nieuw) van het WIB 92; dat daaruit volgt dat het werkelijke onderwerp van het beroep tot nietigverklaring onder de bevoegdheid valt van de gewone rechtbanken en op die grond buiten die van de Raad van State valt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op negen juli 1900 negenennegentig door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
QUERTAINMONT,	staatsraad,
mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.